

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۰۶ نومبر ۲۰۲۴

انتخابات امریکا بین بد و بدتر!

دونالد ترمپ و کاملا هریس دو نامزد انتخابات ریاست جمهوری امریکا

کمتر از یک روز به انتخابات ریاست جمهوری امریکا باقی مانده است. بر اساس آخرین آمار منتشر شده، بیش از ۷۸ میلیون امریکائی تاکنون در انتخابات ریاست جمهوری رای زودهنگام داده‌اند. هریس ۶۰ ساله از حمایت قوی میان رای‌دهندگان زن برخوردار است، در حالی که ترمپ ۷۸ ساله به ویژه میان مردان لاتین‌تبار طرفدار پیدا کرده است. ناظر انتخابات دانشگاه فلوریدا اعلام کرد، تا ساعت ۹ شب یکشنبه به وقت محلی بیش از ۷۸ میلیون شهروند امریکائی در انتخابات زودهنگام ریاست جمهوری رای خود را به صندوق انداختند. بر اساس آمارهای موجود ۲۲۲,۰۰۳,۷۸ شهروند امریکائی در رای گیری زودهنگام شرکت کردند. به نقل از شبکه خبری ای.بی.سی، ناظر انتخابات در دانشگاه فلوریدا اعلام کرد که از این تعداد، ۴۲ میلیون و ۶۵۴ هزار و ۳۶۴ نفر شخصا به صندوق‌های رای رفته‌اند و ۳۵ میلیون و ۳۴۸ هزار و ۸۵۸ نفر برگه‌های پر شده را به اداره های پست ارسال کرده‌اند. همچنین ۶۷ میلیون و ۴۵۶ هزار و ۸۴۷ نفر دیگر هم درخواست برگه‌های رای پستی داده‌اند.

کل آرای داده شده تقریباً نیمی از ۱۶۰ میلیون رای ثبت شده در سال ۲۰۲۰ است که بالاترین میزان مشارکت رای دهندگان در ایالات متحده در بیش از ۱۰۰ سال گذشته را نشان داد. مجموع رای‌دهندگان ثبت نامی در امریکا حدود ۱۶۸ میلیون نفر است.

در آمارهای ناظر انتخابات دانشگاه فلوریدا همچنین مشخص شد که ۵۴ درصد از شرکت کنندگان در رای‌گیری زودهنگام را زنان و ۴۳/۶ درصد را مردان تشکیل می‌دهند. در این آمار، همچنین مشخص شد که ۳۷/۸ درصد دموکرات‌ها و ۳۶/۱ درصد جمهوری‌خواهان در رای‌گیری زودهنگام شرکت کرده‌اند.

همچنین ۸/۲ درصد از شرکت‌کنندگان در این رای‌گیری زودهنگام را رده سنی ۱۸ تا ۲۵ سال، ۱۶/۷ درصد را ۲۶ تا ۴۰ سال، ۳۹/۱ درصد را ۴۱ تا ۶۵ سال و ۳۶ درصد را رده سنی بالای ۶۵ سال تشکیل می‌دهند. کاملاً هریس و دونالد ترامپ یک روز مانده به روز رای‌گیری انتخابات ریاست‌جمهوری امریکا، کارزارهای خود را با مجموعه‌ای از تجمعات و حضورهای رسانه‌ای در ایالت‌های کلیدی به‌ویژه در شمال شرقی ایالات متحده تشدید کردند.

در آخرین روزهای منتهی به انتخابات ریاست‌جمهوری امریکا که در تاریخ ۵ نوامبر برگزار خواهد شد، کاملاً هریس معاون جو بایدن و نامزد دموکرات‌ها و دونالد ترامپ نامزد جمهوری‌خواهان، در حالی که در رقابتی تنگاتنگ برای کسب برتری در فرصت‌های باقی‌مانده به سر می‌برند، به ایالت‌های سرنوشت‌ساز در نتیجه انتخابات سفر کردند.

کارزار سیاسی میان دو رقیب انتخاباتی به شدت تنش‌آلود است و از هم اکنون باعث افزایش نگرانی از بروز خشونت‌ها در کشور شده است به ویژه اگر آرای دو نامزد انتخاباتی بسیار به یکدیگر نزدیک باشند. در کشوری که شکاف‌های سیاسی در آن در نتیجه کارزارهای انتخاباتی شدیداً عمیق شده‌اند شاید نتیجه قطعی انتخابات روزها پس از پایان آن اعلام شود. تاکنون بیش از هفتاد و سه میلیون امریکائی آرای خود را پیش از موعد به صندوق‌ها ریخته‌اند. دونالد ترامپ از هم اکنون از وقوع برخی تقلب‌ها و تخلف‌های انتخاباتی سخن گفته است.

برای پیش‌گیری از بروز خشونت‌های بی‌سابقه علیه ساختمان کنگره امریکا شبیه آنچه در ششم ژانویه ۲۰۲۱ روی داد، پایتخت امریکا تحت تدابیر و مراقبت‌های شدید امنیتی قرار گرفته است.

دو روز مانده به برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری امریکا، دو نامزد این انتخابات کاملاً هریس از حزب دموکرات و دونالد ترامپ از حزب جمهوری‌خواه آخرین مجادلات انتخاباتی خود را با یکدیگر انجام می‌دهند. روز شنبه دوم نوامبر، هر دو نامزد خود را نجات‌دهنده امریکا معرفی کردند. کاملاً هریس که ظاهراً پیروزی‌اش به آرای بیش از حامیان سنتی حزب دموکرات بستگی دارد در سخنان دیروز خود قول داد که رئیس‌جمهوری همه امریکائی‌ها باشد.

هریس گفت که مردم امریکا از دهه دونالد ترامپ خسته و فرسوده شده‌اند و از آنان خواست که با دادن رای به او «صفحه ترامپ را ورق بزنند.» بر اساس نظرسنجی‌ها کاملاً هریس در ایالت آیوا که سنتاً حامی حزب جمهوری‌خواه است سه درصد بیش از دونالد ترامپ با اقبال رای‌دهندگان روبرو است.

دونالد ترامپ در سخنان روز شنبه دوم نوامبر خود، بار دیگر کاملاً هریس را کم‌هوش معرفی کرد و گفت که در صورت پیروزی او در انتخابات، کشور با هجوم میلیون‌ها مهاجر غیرقانونی آن‌هم از میان «بیدترین قاتلان زندان‌ها و دارالمجانین‌های جهان» روبرو خواهد شد. ترامپ همچنین وعده داد که در صورت پیروز شدن مهاجران

غیرقانونی را از کشور اخراج کند، در حالی که، به ادعای او، کاملاً هریس امریکا را به «اردوگاه سیاه و خطرناک پناهجویان» تبدیل خواهد کرد.

چهل و هفتمین رئیس‌جمهور امریکا ۱۵ آبان‌ماه در یک فضای دوقطبی شدید و غیرقابل پیش‌بینی انتخاب می‌شود. از منظر کارشناسان مجرب حوزه امریکا، به دلیل افزایش میزان مرددین و همچنین ضریب خطای افکارسنجی و سیالیت در تغییر آرا، لغزندگی آرا به نفع یکی از دو طرف رقابت تا لحظات آخر نمایان است.

اساساً در انتخابات امریکانچ طیف قدرتمند نقش کلیدی در تعیین آرای الکتروال کالج برای تعیین کاندیدای پیروز را در دست دارند: سناتورها و نمایندگان مجلس سنا و نمایندگان، ممولین، صاحبان و مدیران شرکت‌های بزرگ اقتصادی و فناورانه، شخصیت‌های مشهور سیاسی، نظامی، هنری و ورزشی، مدیران و کارشناسان مراکز مطالعاتی و رسانه‌ها و نهایتاً، در پرتو شرایط جدید نشئت‌گرفته از طریق شبکه‌های اجتماعی نقش زنان و جوانان به ویژه آنچه تحت عنوان قشر زیر ۳۰ سال معروف به نسل «زد» به شمار می‌آید، نقش کلیدی‌تری و موثرتر را در پیروزی رقیب برتر ایفا کرده و می‌کنند. کمتر از ۱۰ روز مانده به انتخابات امریکا، ابتدا مقومات و فرصت‌های دو رقیب را برآورد و احصا می‌کنیم و سپس در پرتو آن به سناریوی واجد شرایط رقیب پیروز می‌پردازیم.

در پایان انتخابات امریکا، چه هریس و چه ترمپ وارد کاخ ریاست جمهوری شود چندان تحولی در زیست و شهروندان شهروندان عادی و مزدبگیر و یا فقر و بیکار امریکا به‌وجود نمی‌آورند مگر تغییرات به امر سقط جنین، پناهندگان و مهاجرین به ویژه به نفع شرکت‌ها و کمپانی‌های چندملیتی و بزرگ، محدود می‌گردد. البته تاثیر تغییر ریاست جمهوری، تاثیر زیادی در نظم جهان می‌گذارد. تجربه ریاست جمهوری ترمپ و بایدن، این وضعیت را شدیدتر از گذشته مطرح کرده است.

هریس به لحاظ شخصیتی دانش و تجربه حقوقی کارآمد و توانمندی تکنوکراتی و ساختاری در اداره امور را دارد، همچنین در حال حاضر در پرتو حکمرانی فعلی دموکرات‌ها از دسترسی و امکانات بالفعل فراوانی برای موفقیت خود دارد. از جمله شاخص‌های موفقیت هریس برای کسب آرا در انتخابات، شناسایی بالاترین دریافت کمک‌های مالی بیش از یک میلیارد دلار در یک دوره کوتاه رقابت است. هریس از اجماع شخصیت‌های تاثیرگذار حزب دموکرات برای ورود به کمپین و به‌ویژه مشارکت فعال شانه به شانه او با ما، کلینتون و نانسی پلوسی برای حمایت همه‌جانبه برخوردار بوده و آن‌ها در این دوره محدود رقابتی هریس و در سایه نگرانی از روی کار آمدن ترمپ، به طور چشمگیری با اتمام شبانه‌روزی برای موفقیت او به اصطلاح سنگ تمام گذاشته‌اند.

هریس از حمایت طیف وسیعی از زنان و جوانان، به‌ویژه نسل جوان زیر ۳۰ سال معروف به نسل زد امریکا نیز برخوردار است که برخی قرائن از آماری مانند بیش از ۷۰ درصد رای مثبت آن‌ها به او حکایت دارد.

به دلیل نگرش ساختارمند هریس به امور مدیریت و اداره امریکا، بخش عمده‌ای از مدیران و صاحبان شرکت‌های بزرگ اقتصادی و فناورانه امریکا، منافع خود را در اقبال و روآوری نسبت به او به‌جای رویکرد آشوب‌آمیز ترمپ، ارزیابی کرده و می‌کنند. نقاط ضعف هریس را می‌توان به‌طور اختصار دورگه‌بودن و به‌نوعی غیراصیل بودن او بین نژاد سفیدپوست و سکندار حکمرانی امریکا، ورود یک زن دورگه بعد از ۲۴۰ سال به کمپین رقابت انتخاباتی مردانه در شرایطی که فضای رقابت برای کسب کرسی ریاست‌جمهوری همیشه در انحصار مردان بوده و نهایتاً فقدان تجربه کافی او در امور سیاست خارجی و اقتصادی دانست.

ترمپ در پرتو توانمندی‌های اقتصادی و مالی خود جزء طیف سرمایه‌داران و الیگارش‌های منفعت‌گرا و ثروت اندوز برای موسسات خود در امریکا با انواع شگردهای متخلفانه متصف شده است. به علت ویژگی برجسته

خودشیفتگی و اعتماد به نفس بیش از حد در امور اداره شخصی و حکومتی، او را فردی با خصوصیت چالشگر و با رویکرد منحصر به فرد بین عامه مردم و طرفداران جمهوری خواه، متمایز و بعضاً مقبول ساخته است. ترمپ در دوره ریاست جمهوری دو سال اول خود با رویکرد غیرسیستمی و بی محابا در تمامی عرصه‌ها، یک شخصیت استثنائی و نسبتاً موفق برای افکار عمومی امریکا به‌ویژه گرایش‌های فاشیستی از خود خلق کرده است.

حمایت بیش از حد ترمپ از اسرائیل و گذاردن سنگ تمام در پشتیبانی همه‌جانبه از تل‌آویو و به‌ویژه بهره‌برداری نتانیاهو از او در افزایش قدرت سیاسی اسرائیل، تا جایی که در کشتن سردار سلیمانی فرمانده سپاه قدس جمهوری اسلامی به‌همراه ابومهدی مهندس در کارنامه ریاست جمهوری سابق خود دارد و به این امر نیز فخر فروشی کرده، اما با این وجود، هریس دوش به‌دوش او حرکت می‌کند.

ترمپ در کمپین جدید رقابت خود با اتکا به پشتیبانی لابی صهیونیست‌ها و نتانیاهو، مارجرای ترورش، خود را در فضای کمپینش در حد یک رهبر قدرتمند متجلی ساخت تا موفقیتش را در برابر هریس تسهیل کند.

او با بهره‌گیری از ظرفیت معاون ریاست جمهوری جوانش، جی‌دی‌ونس، به‌عنوان تاجر سرمایه‌دار و همچنین متحد ساختن کاندیدای مستقل، رابرت کندی و بهره‌گیری از توانمندی ایلان ماسک، صاحب چندین شرکت فناوری‌اندر کمپینش، سعی دارد خود را به‌عنوان حامی و منجی همه‌چیز در امریکا، شامل فرونشاندن جنگ‌ها در غزه و اوکراین و برقرارکننده صلح و متحول‌کننده امریکا با راهبرد تمرکز بر اقتصاد متکی به‌خود و موضع‌گیری‌های بی‌امان نژادپرستانه با مهاجرت‌ها به امریکا، در صدد کسب آرا به‌ویژه هفت ایالت چرخشی است که در موفقیت او سرنوشت‌ساز هستند.

هرچند روز انتخابات ۵ نوامبر است اما رای‌گیری زودهنگام در انتخابات امریکا از مدت‌ها پیش شروع شده است. تاکنون نزدیک به ۷۰ میلیون امریکائی در این رای‌گیری زودهنگام شرکت کرده‌اند.

به گزارش روزنامه گاردین، در بسیاری از ایالت‌های این کشور تعداد افراد شرکت‌کننده در رای‌گیری‌های زودهنگام بی‌سابقه بوده است. به‌عنوان مثال بیش از ۹۷ هزار نفر از شهروندان ایالت «ویسکانسین» در نخستین روز از آغاز رای‌گیری زودهنگام، آرای خود را به صندوق انداختند. حتی در کارولینای شمالی که چند هفته قبل درگیر طوفانی سهمگین شده بود، در تاریخ ۱۸ اکتوبر بیش از ۳۵۳ هزار رای‌دهنده آرای خود را به صندوق انداختند.

رای‌دهی زودهنگام به شهروندان این فرصت را می‌دهد که از حضور در صف‌های طولانی در روز انتخابات اجتناب کرده و درگیر عوامل غیرقابل پیش‌بینی مانند بدی آب‌وهوا نشوند.

به جز ایالات میسی‌سی‌پی، نیوهمپشایر و آلاباما، ساکنان دیگر ایالت‌های امریکا می‌توانند در بازه زمانی مشخصی که با توجه به هر ایالت متفاوت است، رای خود را زودتر از موعد مقرر در صندوق بیاندازند.

در برخی از ایالت‌ها، شمارش این آرا همزمان با شروع انتخابات رسمی (در ۵ نوامبر یا ۱۵ آبان امسال) آغاز می‌شود، اما در برخی از حوزه‌ها تا پایان رای‌گیری و تعطیلی حوزه، صندوق‌های آرای زودهنگام باز نمی‌شوند.

همچنین در برخی از ایالت‌های امریکا، رای‌دهندگان این فرصت را دارند که آرای خود را با استفاده از سامانه‌های پستی تحویل دهند. در بعضی ایالت‌ها رای‌دادن پستی نیازمند ارائه دلایل موجه است، اما در دیگر ایالت‌ها مسئولین برگه‌های رای پستی را برای تمامی رای‌دهندگان ثبت‌شده ارسال می‌کنند. علاوه بر این، شهروندان امریکائی خارج از این کشور و همچنین نظامیان امریکا برگه‌های رای پستی را قبل از انتخابات دریافت می‌کنند و به صورت پستی در انتخابات شرکت خواهند کرد.

گاردین مدعی است که امنیت رای‌دهی پستی در ایالات متحده بسیار بالاست و از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۲ تنها کمتر از ۵۰۰ مورد تقلب در این نوع رأی‌گیری روی داده است. با این حال، بسیاری از مقامات انتخاباتی نگران هستند که تاخیرهای پستی موجب شود آرای رای‌دهندگان واجد شرایط بعد از پایان مهلت شمارش آرا به دست مسؤولان انتخاباتی برسد.

بر اساس تحلیل Decision Desk شبکه NBC News از داده‌های رای‌دهندگان ایالتی تا تاریخ ۳۰ اکتوبر، شواهدی از حضور گسترده‌ی زنان دموکرات جدید در پنسیلوانیا و مردان جمهوری‌خواه جدید در آریزونا، دو ایالت مهم، به چشم می‌خورد.

رای‌های اولیه از سوی رای‌دهندگان جدید -افرادی که در انتخابات ۲۰۲۰ شرکت نکرده‌اند قابل توجه است، زیرا این آرا می‌توانند نتایج انتخابات ۲۰۲۴ را تغییر دهند. (این‌که چه کسانی در ۲۰۲۰ رای داده‌اند اما این بار حضور ندارند، نیز مهم است؛ ولی تا روز انتخابات نمی‌توان آن را تشخیص داد.)

تعداد رای‌دهندگان جدید در بسیاری از هفت ایالت کلیدی که رقابت نزدیکی دارند، از اختلاف آراء بین جو بایدن و دونالد ترامپ در سال ۲۰۲۰ فراتر رفته است. به‌عنوان مثال، بایدن در سال ۲۰۲۰ در پنسیلوانیا با اختلاف ۸۰ هزار و ۵۵۵ رای ترامپ را شکست داد. امسال، بیش از ۱۰۰ هزار رای‌دهنده جدید در پنسیلوانیا رای خود را ثبت کرده‌اند و این تعداد همچنان رو به افزایش است.

مجموع آمارها دموکرات‌ها را به نباختن امیدوارتر کرده اما در نهایت با توجه به اختلاف بسیار کم آرا امکان نتیجه‌گیری قطعی از این آرای زود هنگام وجود ندارد.

نظرسنجی‌ها انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۴ آمریکا را یکی از نزدیک‌ترین رقابت‌ها در تاریخ مدرن آمریکا پیش‌بینی می‌کنند. برای کامالا هریس، معاون رئیس‌جمهور آمریکا و برای ترامپ، رئیس‌جمهور پیشین این کشور پیروزی و شکست به یک اندازه نزدیک است و همین موضوع کاندیداها را به تلاشی بسیار بیش‌تر از گذشته برای جلب آرای رای‌دهندگان در ایالت‌های کلیدی وا داشته است.

در این انتخابات گزاره‌ها و پیش‌فرض‌هایی بر نظرسنجی‌ها سایه‌افکنده‌اند و همین مسأله باعث شده تا تحلیل‌های متفاوت و متناقضی از نتایج نظرسنجی‌ها و پیروز احتمالی انتخابات مطرح شود؛ «نظرسنجی گالوپ نشان می‌دهد اشتیاق به رای دادن نزد دموکرات‌ها از هر زمانی طی ۲۴ سال گذشته بیش‌تر است، پس آن‌ها برنده انتخابات می‌شوند» یا «وضعیت ترامپ در نظرسنجی‌ها از هر جمهوری‌خواه دیگری در سه دهه گذشته حتی از خود ترامپ در سال ۲۰۱۶ بهتر بوده، پس او برنده انتخابات خواهد بود.» این دو گزاره تنها نمونه‌هایی کوچک از پیش‌فرض‌هایی هستند که درباره انتخابات آمریکا وجود دارد که بخشی از حقیقت را بیان می‌کنند اما قطعا تمام حقیقت نیستند.

چنانچه کریستین سولتیس اندرسون، کارشناس افکارسنجی جمهوری‌خواه می‌نویسد، وضعیت دو کاندیدا در نظرسنجی‌ها به اندازه‌ای نزدیک است که نه دموکرات‌ها و نه جمهوری‌خواهان نمی‌توانند در شب انتخابات سر راحت بر بالین بگذارند: «متأسفانه نمی‌توانم به شما بگویم که فکر می‌کنم چه کسی در روز انتخابات پیروز خواهد شد؛ داده‌ها به اندازه کافی در هیچ‌یک از جهت‌ها واضح نیستند تا بتوان پیش‌بینی معقول و مسؤولانه‌ای ارائه داد. آن چه می‌توانم بگویم این است که حتی با وجود دو نظرسنجی باکیفیت که نتایج مشابهی دارند و محققان تلاش کرده‌اند نمونه‌های نظرسنجی را به‌خوبی بر اساس الگوی رای‌دهندگان مدل‌سازی کنند، باز هم می‌توان روایت‌های متفاوتی را درباره داستان سیاسی جدید (یا قدیمی) آمریکا که در شرف بیان است، تشخیص داد.»

وبسایت ۵۳۸ وابسته به ای‌بی‌سی‌نیوز نیز که به امر جمع‌آوری داده‌های نظرسنجی‌های معتبر و ارائه میانگین نظرسنجی‌ها می‌پردازد، در آمارهای خود از افت محبوبیت هریس در سطح ملی و رشد محبوبیت ترمپ خبر داده است.

نظرسنجی‌ها در ایالت‌های چرخشی

در امریکا رای‌دهنده‌ها به‌طور مستقیم رئیس‌جمهور را انتخاب نمی‌کنند. در عوض سیستم کالج اکثرال سرنوشت انتخابات ایالات متحده را مشخص می‌کند و برنده آن بر برنده اکثریت آرای مردمی غلبه می‌کند. ۵۳۸ انتخاب‌کننده، کالج اکثرال را تشکیل می‌دهند. هر ایالت امریکا بر اساس جمعیتش تعداد مشخصی عضو در کالج اکثرال دارد و هر کدام از آن‌ها می‌توانند به یک نامزد رای بدهند. معمولاً انتخاب‌کنندگان هر ایالت پس از شمارش آراء باید به نامزدی رای بدهند که بیش‌ترین رای مردمی را در آن ایالت کسب کرده است. پس نامزدی که رای مردمی را در یک ایالت کسب کند، برنده تمام آرای اکثرال این ایالت می‌شود.

با توجه به نظرسنجی‌های ایالتی، کارشناسان معتقدند که هم کاملاً هریس و هم دونالد ترمپ، به‌طور منطقی در چند ایالت مشخص پیروز خواهند شد. در نتیجه تنها چند ایالت انگشت‌شمار باقی می‌مانند که تکلیف‌شان قطعی نیست و پیروزی در آن‌ها می‌تواند سرنوشت نهائی انتخابات را تعیین کند. به این ایالت‌ها، ایالت‌های چرخشی یا «میدان نبرد» گفته می‌شود. کاندیدائی که بتواند ۲۷۰ رای اکثرال کسب کند، برنده انتخابات خواهد بود.

در حال حاضر بر اساس نظرسنجی‌ها، ۷ ایالت به‌عنوان ایالت‌های چرخشی که فاصله دو کاندیدا در آن‌ها بسیار نزدیک است و امکان پیروزی هر دو کاندیدا بر اساس تحولات وجود دارد، در نظر گرفته می‌شود.

نوادا، کارولینای شمالی، پنسیلوانیا، ویسکانسین، آریزونا، جورجیا و میشیگان ایالت‌هایی هستند که در انتخابات ۲۰۲۴ به عنوان میدان نبرد دو کاندیدا شناخته می‌شوند و سرنوشت نهائی انتخابات را روشن می‌کنند.

پنسیلوانیا (۱۹ رای اکثرال)، کارولینای شمالی (۱۶ رای اکثرال)، جورجیا (۱۶ رای اکثرال)، میشیگان (۱۵ رای اکثرال)، آریزونا (۱۱ رای اکثرال) و ویسکانسین (۱۰ رای اکثرال) و نوادا (۶ رای اکثرال) دارد.

بر اساس میانگین نظرسنجی‌های RCP، از مجموع این ۷ ایالت، دونالد ترمپ در ۵ ایالت پیش‌تاز است. این میانگین برتری ترمپ را در آریزونا ۷/۲ درصد، در نوادا ۷/۱ درصد، در پنسیلوانیا ۴/۰ درصد، در کارولینای شمالی ۷/۱ درصد و در جورجیا ۶/۲ درصد نشان می‌دهد. در مقابل هریس در ویسکانسین (۱/۰ درصد) و میشیگان (۶/۰ درصد)

درصد) پیش‌تاز است. در صورت تکرار شدن نتایج این نظرسنجی‌ها در انتخابات، ترمپ با ۲۷۸ رای اکثرال پیروز انتخابات می‌شود درحالی‌که هریس با ۲۵۱ رای اکثرال شکست می‌خورد.

میانگین نظرسنجی‌های ۵۳۸ هم خروجی مشابهی را پیشنهاد می‌دهد. در این میانگین، ترمپ در پنسیلوانیا که کلیدی‌ترین ایالت برای پیروزی در انتخابات امسال به حساب می‌آید با ۳/۰ درصد اختلاف پیش است. در ویسکانسین (با ۶/۰ درصد) و میشیگان (با ۸/۰ درصد) هریس از رقیب خود جلو افتاده اما در نوادا (با ۹/۰ درصد)، جورجیا (با ۵/۱ درصد)، کارولینای شمالی (۶/۱ درصد) و آریزونا (با ۵/۲ درصد) ترمپ از رقیب خود پیش است. برآورد نیویورک‌تایمز از نظرسنجی‌ها نیز از پیروزی ترمپ در همه ایالت‌های چرخشی به جز ویسکانسین و میشیگان حکایت دارد.

براساس میانگین نظرسنجی‌ها و تاریخچه مشارکت رای‌دهندگان در انتخابات ۲۰۲۰ و ۲۰۱۶، ایالت آیووا به‌عنوان یک ایالت چرخشی و بخشی از میدان نبرد در نظر گرفته نمی‌شود اما انتشار یک نظرسنجی و تأیید آن از سوی یک کارشناس معتبر در حوزه افکارسنجی باعث شد نگاه‌ها به این ایالت تا حدی تغییر کند. در نظرسنجی جدیدی که از سوی «د موینز رژیستر و مدیاکام» انجام شده، هریس با ۴۷ درصد، از دونالد ترمپ، رئیس‌جمهور سابق، با ۴۴ درصد پیشی گرفته است. این اختلاف در محدوده خطای نمونه‌گیری ۳/۴ درصدی نظرسنجی قرار دارد و نشان دهنده عدم وجود یک برتری قطعی برای هر دو حزب در این ایالت است.

تاکنون در این دوره انتخاباتی، نظرسنجی‌های باکیفیت دیگری در آیووا انجام نشده است تا بتوان این یافته‌ها را با آن‌ها مقایسه کرد. آیووا در چهار انتخابات ریاست‌جمهوری گذشته سوابق متفاوتی داشته است: در سال‌های ۲۰۰۸ و ۲۰۱۲ به باراک اوباما رأی داد، درحالی‌که ترمپ در سال‌های ۲۰۱۶ و ۲۰۲۰ در این ایالت پیروز شد. نظرسنجی جدید نشان می‌دهد که زنان در این ایالت به‌طور عمده از هریس حمایت می‌کنند و او را با ۵۶ درصد در مقابل ۳۶ درصد به ترمپ ترجیح می‌دهند، درحالی‌که مردان با اختلاف کمتری، ترمپ را با ۵۲ درصد در برابر ۳۸ درصد ترجیح می‌دهند.

همچنین، مستقل‌ها در این ایالت به سمت حمایت از هریس تغییر موضع داده‌اند و اکنون ۴۶ درصد آن‌ها از هریس و ۳۹ درصد از ترمپ حمایت می‌کنند، درحالی‌که در نظرسنجی‌های قبلی سال جاری، آن‌ها بیشتر به ترمپ تمایل داشتند. این نظرسنجی همچنین حاکی از آن است که رای‌دهندگان مسن‌تر به‌طور قاطع در کمپ هریس هستند؛ ۵۵ درصد از رای‌دهندگان احتمالی ۶۵ سال و بالاتر از او حمایت می‌کنند، در مقابل ۳۶ درصد از ترمپ پشتیبانی می‌کنند، درحالی‌که رای‌دهندگان زیر ۳۵ سال تقریباً به‌طور مساوی بین آنها تقسیم شده‌اند: ۴۶ درصد به هریس و ۴۴ درصد به ترمپ.

در انتخابات ۲۰۱۶ و انتخابات ۲۰۲۰ نظرسنجی‌ها رای ترمپ در ایالت‌های چرخشی را پائین‌تر از نتایج نهایی پیش‌بینی کرده بودند. برای مثال در سال ۲۰۲۰ در ویسکانسین که میانگین نظرسنجی‌های RCP برتری بایدن را ۷/۶ درصد و میانگین نظرسنجی‌های ۵۳۸ برتری او را ۴/۸ درصد نشان می‌داد، در نهایت بایدن تنها با ۶/۰ درصد اختلاف پیروز شد. در کارولینای شمالی که ۵۳۸ برتری او را ۸/۱ درصدی بایدن و RCP برتری او را ۲/۰ درصدی ترمپ را پیش‌بینی می‌کردند، ترمپ توانست با ۳/۱ درصد پیروز شود. در میشیگان برتری ۳/۷ درصدی بایدن (براساس میانگین ۵۳۸) به برتری ۸/۲ درصدی در نتایج نهایی تبدیل شد.

هرچند نمونه‌هایی بر خلاف این موضوع نیز وجود داشتند و در برخی ایالت‌ها ترمپ عملکرد بدتری از پیش‌بینی نظرسنجی‌ها به ثبت رساند اما در نگاه کلی و در مجموع آرای او در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۰ دست‌کم

گرفته شده بود و بایدن خوش‌شانس بود که با اختلاف اندک در ایالت‌های چرخشی توانست پیروز نهائی انتخابات باشد.

در این انتخابات، در صورتی که نظرسنجی‌ها به مانند انتخابات پیشین آرای ترمپ را نادیده گرفته باشند، آنچه اتفاق خواهد افتاد در نهایت پیروزی قاطع ترمپ خواهد بود. با این حال با توجه به برخی موضوعات نظیر بهبود شیوه نظرسنجی‌ها و نارضایتی گروه‌هایی از رای‌دهندگان از هریس که البته به ترمپ رای نخواهند داد باعث می‌شود پیش‌بینی این موضوع امکان‌پذیر نباشد.

انتخاب هریس یا ترمپ چه تاثیری بر رابطه آمریکا و اروپا می‌گذارد؟

انتخابات کنونی آمریکا پس از گذشت دو سال و نیم از تهاجم نظامی روسیه به اوکراین برگزار می‌شود، جنگی که واشنگتن در آن بزرگترین نقش را در دفاع از کئیف داشته است. اما آیا این حمایت در صورت پیروزی ترمپ هم ادامه خواهد یافت و یا این‌که او اصلاً تا چه حد به متحدان ناتو متعهد خواهد بود؟

پیروزی کاملاً هریس احتمالاً به معنای ادامه سیاست‌های کنونی آمریکا خواهد بود، اما مخالفت جمهوری‌خواهان و خستگی مردم آمریکا از جنگ، اروپائی‌ها را نسبت به احتمال پایان این حمایت نگران کرده است.

تمایل ترمپ به اعمال تعرفه‌های تجاری بر شرکای آمریکا نیز برای اروپائی‌ها که با رشد اقتصادی کند دست و پنجه نرم می‌کند، نگران‌کننده است. اما این تنها بازگشت احتمالی ترمپ نیست که اروپا را نسبت به آینده‌ای سخت نگران کرده است.

ریچل تاسندفروند، پژوهشگر ارشد شورای روابط خارجی آلمان در برلین گفت: «نقش مرکزی اروپا در سیاست خارجی آمریکا دیگر مثل اوایل دوران بایدن نیست. به این معنا بایدن آخرین رئیس‌جمهور فرآتلانتیکی محسوب می‌شود.»

او افزود که ایالات متحده به سمت آسیا گرایش بیشتری پیدا خواهد کرد و این یعنی «اروپا باید نقش فعال‌تری ایفا کرده و همچنین توانانش در تامین امنیت خود را بالا برد.»

بوریس پیستوریوس، وزیر دفاع آلمان، نیز هنگام امضای پیمان دفاعی جدید با بریتانیا، متحد ناتو، گفت که ایالات متحده تمرکز بیشتری بر منطقه هند و اقیانوس آرام خواهد داشت و این سؤال مطرح است که آیا این به معنای کاهش ایفای نقش آمریکا در اروپا است یا خیر.

ایان لوسر، پژوهشگر ارشد صندوق مارشال آلمان در بروکسل، گفت: «اروپا بیش از هر چیز به دنبال اطمینان از ثبات و پیش‌بینی‌پذیری واشنگتن است اما در صورت بازگشت ترمپ، احتمالاً آشفتگی و ناپایداری بیشتری خواهد بود.»

او همچنین گفت: «در صورت پیروزی هریس، احتمال تداوم سیاست‌ها وجود دارد، زیرا بسیاری از افرادی که در دولت بایدن سیاست‌ها را شکل دادند، احتمالا در سمت‌های خود باقی می‌مانند.»

بودجه دفاعی پائین اروپا سال‌ها موضوع انتقاد دولت‌های هر دو حزب ایالات متحده بود. با این حال، پس از حمله روسیه به اوکراین در سال ۲۰۲۲، اعضای ناتو، از جمله آلمان، بودجه دفاعی خود را افزایش داده‌اند. پیش‌بینی می‌شود امسال ۲۳ عضو از ۳۲ عضو ناتو به هدف اختصاص ۲ درصد تولید ناخالص داخلی برای هزینه‌های دفاعی برسند، این در حالی است که یک دهه پیش تنها سه کشور به این هدف رسیده بودند.

ترمپ در دوره پیشین ریاست جمهوری خود تهدید کرده بود که کشورهایی را که «بدهی‌شان را پرداخت نمی‌کنند» رها خواهد کرد. او در کارزار انتخاباتی فعلی نیز گفته است که روسیه می‌تواند با این کشورها هر کاری که می‌خواهد بکند. سخنان تهدیدآمیز ترمپ اعتماد را تضعیف کرده و کشورهایی مانند استونی، لتونی، لیتوانی و لهستان را که از نظر جغرافیایی نزدیکتر به روسیه قرار دارند را نگران کرده است.

اروپایی‌ها جنگ اوکراین را چالشی حیاتی می‌دانند. اما ایالات متحده احتمالا چنین نگاهی ندارد. فرانک والتر اشتاین‌مایر، رئیس‌جمهور آلمان، که بالاترین نشان افتخار آلمان را به بایدن به‌خاطر خدماتش به روابط فراتلانتیکی اعطا کرد، امیدوار است که امریکایی‌ها به این سخنان توجه کنند.

او گفت: «در ماه‌های آینده، امیدوارم اروپایی‌ها به یاد داشته باشند که حمایت امریکا برای ما امری ضروری است. همچنین امیدوارم که امریکایی‌ها به یاد بیاورند که حضور متحدانشان هم برای آن‌ها ضروری است. ما فقط کشورهای دیگر نیستیم، بلکه ما شرکا و دوست هستیم.»

با این حال فارغ از این که چه کسی در امریکا بر مسند قدرت می‌نشیند، سال‌های پیش رو می‌توانند پرتلاطم باشند.

تغییر رئیس‌جمهور امریکا، چه تاثیری در بحران و جنگ خاورمیانه خواهد داشت؟

حمایت از اسرائیل یکی از محدود مسائل سیاست امریکا است که اختلاف میان حزبی زیادی بر سر آن وجود ندارد. این مسأله اکنون در مورد اوکراین قابل مشاهده است، زیرا بحث حاکمیت ملی و توانایی دفاع از آن در گرو نتیجه انتخابات ریاست جمهوری امریکا و متحدی قدرتمند در خاورمیانه و همچنین جلب حمایت جامعه یهودی، استوار بوده است. اما اگر کامالا هریس در انتخابات ریاست جمهوری با اختلافی کم از ترمپ شکست بخورد، بین دموکرات‌ها مجادله‌ای بر سر این که آیا حزب باید همچنان حمایتش از اسرائیل را حفظ کند یا نه آغاز خواهد شد و برخی، به‌ویژه چپ‌گرایان دموکرات، خواهند گفت که هریس بهای حمایت دولت بایدن از اسرائیل را پس از حملات هفتم اکتوبر پرداخته است. این درحالی است که شکست احتمالی ترمپ به بازنگری مشابهی در سیاست‌های جمهوری خواهان منجر نمی‌شود، زیرا بعید است که مخالفان ترمپ، به دلیل سیاست‌هایش در قبال اسرائیل به او رای نداده باشند.

بیش‌تر یهودیان امریکایی بیش از یک قرن به دلایل فرهنگی و مذهبی به دموکرات‌ها تمایل داشته‌اند، اما درخواست‌های فزاینده برای قطع اتحاد قدیمی با اسرائیل می‌تواند در نهایت تعدادی از دموکرات‌های میانه‌رو و طرفدار اسرائیل را از این حزب جدا کند. این موضوع شکاف‌های حزبی در مورد اسرائیل را که اکنون نیز به وضوح در حال ظهور است، عمیق‌تر خواهد کرد.

ترمپ به‌وضوح مایل است که حزب دموکرات سیاست‌های خود در قبال اسرائیل را به سمت حمایت از فلسطین تغییر دهد. او سال‌هاست که به یهودیان امریکایی توصیه می‌کند به‌خاطر اسرائیل به جمهوری خواهان رای دهند. البته این توصیه صرفا در میان یهودیان ارتدوکس مورد توجه قرار گرفته است.

طرفداران فلسطین در جناح چپ دموکرات‌ها نیز تمایل دارند که سیاست‌های حزب‌شان به سمت حمایت از فلسطین متمایل شود. چنین تغییری برای کسانی که معتقدند امریکا باید در روابط امنیتی خود با اسرائیل تجدیدنظر کند، پیروزی بزرگی محسوب می‌شود.

بدترین سناریوی ممکن برای اسرائیل این است که موضوع حق موجودیت آن به مسأله‌ای حزبی در امریکا تبدیل شود. این مسأله اکنون در مورد اوکراین قابل مشاهده است، زیرا بحث حاکمیت ملی و توانایی دفاع از آن در گرو نتیجه انتخابات ریاست جمهوری امریکا است.

نتان یاهو و ترمپ

خبرگزاری رویترز روز جمعه اول نوامبر-۱۱ آبان، به نقل از مقامات ایرانی، عربی و غربی نوشت که نگرانی اصلی ایران پتانسیل ترمپ برای قدرت دادن به بنیامین نتانیاو نخست‌وزیر اسرائیل برای حمله به سایت‌های هسته‌ای ایران، انجام ترورهای هدفمند و اعمال مجدد سیاست قبلی او موسوم به «فشار حداکثری» از طریق تشدید تحریم‌ها بر صنعت نفت این کشور است.

این منابع پیش‌بینی می‌کنند که ترمپ که در سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۱ رئیس‌جمهور بودبار دیگر سیاست فشار حداکثری خود را بر رهبر ایران علی خامنه‌ای تحمیل کند تا با پذیرش یک توافق هسته‌ای جدید آن هم با شرایط تعیین‌شده توسط امریکا و اسرائیل موافقت کند.

تغییر بالقوه در رهبری ایالات متحده امریکا می‌تواند پیامدهای گسترده‌ای برای موازنه قدرت خاورمیانه داشته باشد و ممکن است سیاست خارجی و چشم انداز اقتصادی ایران را تغییر دهد.

البته برخی از تحلیل‌گران نیز استدلال می‌کنند که با توجه به کارزارهای نظامی یک سال اخیر اسرائیل برای هدف قرار دادن گروه‌های مورد حمایت ایران مانند حماس در نوار غزه و حزب‌الله در لبنان؛ می‌توان نتیجه گرفت که صرف‌نظر از این‌که هر یک یا ترمپ روی کار بیایند، جمهوری اسلامی ایران فاقد اهرم‌هایی است که قبلاً در اختیار داشته است. آن‌ها خاطر نشان کردند که سیاست‌های ترمپ به دلیل حمایت بی‌دریغ او از اسرائیل برای جمهوری اسلامی ایران مضرت‌تر تلقی می‌شود.

عبدالعزیز الساعر، رئیس اندیشکده مرکز تحقیقات خلیج فارس، گفته است: «ترمپ یا شرایط بسیار سختی را برای ایران وضع خواهد کرد یا به اسرائیل اجازه خواهد داد تا به تاسیسات هسته‌ای این کشور حملات هدفمند انجام دهد.» او به رویترز گفت: «بازگشت ترمپ به کاخ سفید، روز روایی نتانیاو است.»

در همین رابطه، یک مقام بلندپایه ایرانی که نخواست نامش فاش شود به رویترز گفت که تهران برای همه سناریوها آماده است. وی گفت: «ما (برای دهه‌ها) به‌طور مداوم راه‌هایی برای صادرات نفت پیدا کرده‌ایم و تحریم‌های سخت آمریکا را دور زده‌ایم و روابط خود را با بقیه تقویت کرده‌ایم. مهم نیست که چه کسی در کاخ سفید خواهد بود.»

اما یکی دیگر از مقامات ایرانی گفت که پیروزی ترمپ یک «کابوس» خواهد بود. وی افزود: «او فشار بر ایران را برای خشنود ساختن اسرائیل افزایش خواهد داد...، و مطمئن خواهد شد که تحریم‌های نفتی به طور کامل اجرا شوند. در این صورت، تشکیلات (ما) از نظر اقتصادی فلج خواهد شد.»

ترمپ در یک سخنرانی انتخاباتی در ماه اکتوبر اعلام کرد که تمایلی به جنگ با ایران ندارد، اما در پاسخ به حمله موشکی ایران به اسرائیل در اول اکتوبر، گفت که اسرائیل باید «ابتدا به هسته‌ای ایران ضربه بزند و سپس به بقیه رسیدگی کند.»

اسرائیل در ۲۶ اکتوبر با حملات هوایی به اهداف نظامی ایران به ویژه سایت‌های تولید موشک تلافی کرد. برخی از تحلیل‌گران نیز معتقدند که انتخاب‌های ایران در آینده محدود است. اما مقامات نظامی و دیپلماتیک ایران از پاسخ ایران بدون «تعلل و تعجیل» می‌گویند.

هریس در طول مبارزات انتخاباتی خود، ایران را یک نیروی «خطرناک» و «بی‌ثابت‌کننده» در خاورمیانه خواند و گفت که ایالات متحده به امنیت اسرائیل متعهد است. او گفت که ایالات متحده با متحدان خود برای برهم زدن «رفتار تهاجمی ایران» همکاری خواهد کرد.

با این حال، دو مقام منطقه ای انتخاب مجدد ترمپ را به‌عنوان یک «جام زهر» برای خامنه‌ای توصیف کردند.

اگر ترمپ بخواهد تحریم‌های سخت‌گیرانه را بازگرداند، ممکن است خامنه‌ای مجبور شود برای حفظ حاکمیت دینی در ایران، که با فشارهای خارجی رو به رشد روبرو است و با اعتراضات گسترده داخلی در سال‌های اخیر مواجه شده است، مذاکره کند و توافق هسته‌ای با شرایط مدنظر آمریکا و اسرائیل را بپذیرد.

علاوه بر این، پیمان دفاعی آمریکا و عربستان که در حال نهایی شدن است و به برقراری روابط دیپلماتیک ریاض با اسرائیل مرتبط است نیز مانع بزرگی برای جمهوری اسلامی ایران است.

این ائتلاف تهدیدی برای تغییر موازنه قدرت منطقه‌ای با ایجاد یک جبهه متحدتر علیه ایران است که بر موقعیت و استراتژی ژئوپلیتیک آن در خاورمیانه تاثیر می‌گذارد.

ترمپ کسی است که در سال ۲۰۱۸ آمریکا را از توافق هسته‌ای سال ۲۰۱۵ ایران با قدرت‌های جهانی خارج کرد و دستور کشتن قاسم سلیمانی، دست راست خامنه‌ای و مغز متفکر حملات برون مرزی ایران را صادر کرد.

وی در ادامه تحریم‌های شدیدی را علیه درآمدهای صادراتی نفت ایران و تراکنش‌های بانکی بین‌المللی اعمال کرد که منجر به مشکلات شدید اقتصادی و افزایش نارضایتی عمومی در جمهوری اسلامی شد.

نرامپ در طول مبارزات انتخاباتی ریاست‌جمهوری خود بارها گفته است که سیاست جو بایدن رئیس‌جمهور فعلی امریکا، مبنی بر عدم اجرای دقیق تحریم‌های صادرات نفت، واشنگتن را تضعیف کرده و تهران را جسورتر کرده و به آن اجازه می‌دهد نفت بفروشد، پول نقد جمع کند و فعالیت‌های هسته‌ای و نفوذ خود را از طریق شبه‌نظامیان مسلح گسترش دهد. ترمپ در ماه مارس در مصاحبه‌ای با روزنامه اسرائیلی هیوم گفت که ایران می‌تواند ظرف ۳۵ روز به سلاح هسته‌ای دست یابد و مدعی شد که اسرائیل - که فعالیت هسته‌ای ایران را یک تهدید وجودی برای خود می‌داند، اگرچه باور بر این است که تنها سلاح هسته‌ای منطقه را در اختیار دارد - در «همسایگی کشورهای بسیار خائنه و خطرناک» قرار گرفته است.

یکی از مشاوران یکی از دولت‌های عرب منطقه به رویترز گفت که تهران نیز اذعان می‌کند که «معماری جدیدی در حال شکل‌گیری» است، اما به گفته ترمپ نیز علیرغم لفاظی‌های تند خود، متوجه است که با توجه به برنامه غنی‌سازی سریع اورانیوم ایران، جایگزینی برای توافق با ایران وجود ندارد.

این مشاور دولتی گفت: «ترمپ ممکن است به دنبال یک توافق هسته‌ای جدید باشد، با این ادعا که توافق ۲۰۱۵ را به دلیل نارسائی‌های آن لغو کرده و می‌خواهد آن را با ترتیبات پایدارتر جایگزین کند، و آن را به در راستای شعار عظمت را دوباره به امریکا باز می‌گردانیم خود برای حفاظت از منافع ایالات متحده ترویج کند.»

از آنجائی که توافق ۲۰۱۵ برجام در طول این سال‌ها منسوخ شده است، ایران سطح خلوص اورانیوم غنی‌شده خود را افزایش داده و در صورت تصمیم به ساخت بمب اتمی، زمان لازم برای انجام این کار را کاهش داده است، هرچند که این تمایل را انکار می‌کند.

مقامات عربی و غربی هشدار می‌دهند که هرچه ایران پیش‌تر به توسعه بمب اتمی اشاره کند، فوریت اسرائیل به حمله را بیش‌تر تحریک می‌کند.

یک مقام غربی گفت: «اگر ترمپ دوباره قدرت را به دست گیرد، از طرح‌های اسرائیل برای حمله به تاسیسات هسته‌ای ایران حمایت خواهد کرد.»

ایلان ماسک به طرفداری از ترمپ قول داد هر روز یک میلیون دلار به امضاءکننده طومارش جایزه بدهد

ایلان ماسک در طی مراسمی که در پنسیلوانیا برای جلب حمایت از دونالد ترمپ جمهوریخواه برگزار شد، به سرعت یک چک یک میلیون دلاری را به یکی از حاضران اهدا کرد. برنده مردی به نام جان یرهر بود.

در هر از این جایزه غافلگیر شده بود و نمی‌دانست که چک یک میلیون دلاری را دریافت خواهد کرد. بنیانگذار تسلا در حالی که چک را به او می‌داد گفت: «اتفاقا جان هیچ ایده‌ای نداشت. به هر حال، قابل شما را نداشت.»

این پول آخرین نمونه از استفاده ماسک از ثروت هنگفتش برای تاثیرگذاری بر رقابت نزدیک ریاست‌جمهوری بین دونالد ترمپ و رقیب دموکرات‌اش کامالا هریس است.

ایلان ماسک برای حمایت از کمپین ریاست‌جمهوری دونالد ترمپ یک کمیته اقدام سیاسی (PAC) به نام America PAC ایجاد کرد. هدف این کمیته جلب مشارکت رای‌دهندگان و کمک به آن‌ها در ثبت نام در ایالت‌های مهمی است که نتایج انتخابات احتمالا رقابتی است.

ماسک هواداران ترمپ را تشویق می‌کند که زودتر رای دهند و دیگران را نیز به انجام چنین کاری تشویق کنند. ایلان ماسک روز شنبه گفت که اگر خانم هریس پیروز شود، این «آخرین انتخابات» خواهد بود، به این معنا که او معتقد است که ایالات متحده دیگر وجود نخواهد داشت.

او همچنین خاطر نشان کرد که دو فقره سوءقصدی که علیه ترمپ انجام شد نشان می‌دهد که او وضع موجود را به چالش می‌کشد و آن را به گونه‌ای بر هم می‌زند که هریس چنین نیست. او اظهار داشت به همین دلیل است که هیچ‌کس سعی در کشتن هریس ندارد.

ماسک با تکرار استدلالی که در یک پست اجتماعی مطرح کرده بود، گفت: «ترور یک عروسک خیمه‌شب‌بازی بی ارزش است.»

ماسک، که توسط فوربس به عنوان ثروتمندترین فرد جهان رتبه‌بندی شده است، طبق گزارش‌های افشا شده فدرال، حداقل ۷۵ میلیون دلار به «کمیته اقدام سیاسی امریکا» کمک کرده است.

این حمایت مالی قابل توجه، این گروه را به یکی از اجزای حیاتی تلاش‌های ترمپ برای بازپس‌گیری ریاست‌جمهوری تبدیل کرده است.

این سرمایه‌دار که مالک شرکت خودروسازی تسلا و شرکت ماهواره‌ای اسپیس ایکس است، به طور فزاینده‌ای از اهداف جمهوریخواهان حمایت کرده و امسال به یکی از حامیان آشکار ترمپ تبدیل شد.

ترمپ نیز به نوبه خود گفته است که در صورت پیروزی در انتخابات، ماسک را به عنوان رئیس کمیسیون بهرموری دولت منصوب خواهد کرد.

ایلان ماسک به طرفداری از ترمپ قول داد هر روز یک میلیون دلار به امضاءکننده طومارش جایزه بدهد.

برنامه‌های اقتصادی ترمپ و هریس

برنامه ترمپ در عرصه اقتصادی امریکا، از طریق کاهش مالیات‌ها و تشویق صنایع ملی است و بر سیاست‌های سنتی جمهوریخواهان متمرکز است.

ترمپ در اقتصاد به دنبال:

۱- کاهش مالیات شامل افراد پردرآمد و شرکت‌های بزرگ

۲- پایبندی به سیاست‌های «اول امریکا» است که صنایع داخلی این کشور را تقویت کند. این سیاست‌ها شامل حذف مالیات بر درآمد تامین اجتماعی و معافیت مالیات بر اضافه‌کاری است که می‌تواند تریلیون‌ها دلار به کسری بودجه در دهه آینده اضافه کند.

۳- اعمال تعرفه بر واردات خارجی باهدف تقویت صنایع امریکا و کاهش وابستگی به تجارت جهانی انتظار می‌رود این سیاست‌ها بدهی ملی امریکا را به میزان قابل‌توجهی افزایش دهد و برآوردها حاکی از هزینه‌ای بالغ بر ۴ تریلیون دلار در دهه آینده است.

در صورت اجرای برنامه ترمپ، انتظار می‌رود تورم افزایش یابد و فدرال رزرو تمایل کمتری به کاهش سریع نرخ بهره داشته باشد.

اما برنامه اقتصادی هریس بر رسیدگی به شکاف‌های اقتصادی و اجتماعی در امریکا از طریق افزایش مخارج و هزینه‌های عمومی و تامین حمایت اجتماعی تمرکز دارد. این در راستای یک رویکرد مترقی‌تر است که در آن:

- ۱- بر افزایش هزینه‌های اجتماعی تمرکز می‌کند.
- ۲- بر سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها تمرکز می‌کند.
- ۳- هزینه‌های مراقبت‌های بهداشتی افزایش خواهد یافت.
- ۴- برنامه‌هایی برای افزایش مالیات بر شرکت‌ها و افراد با درآمد بالا که می‌تواند حدود ۳.۴ تریلیون دلار درآمد ایجاد کند.

۵- افزایش اعتبار مالیاتی کودکان و افزایش حمایت از آموزش، باهدف کاهش شکاف‌های اجتماعی و افزایش حمایت از طبقه متوسط.

ترمپ تهدیدی برای اقتصاد است، این را ستاد انتخاباتی هریس شنبه گذشته به مدیران ارشد تجاری در امریکا هشدار داده است.

به گفته ستاد انتخاباتی هریس، ترمپ نسبت به دموکراسی و حاکمیت قانون بی‌تفاوت است و همین امر رشد اقتصادی امریکا را تهدید می‌کند. کارزار ترمپ، اما این موضع را رد کرده و به رای‌دهندگان در امریکا گفته در صورت پیروزی نامزد جمهوری خواه در انتخاباتی که روز سه‌شنبه پنجم نوامبر برگزار می‌شود، قیمت‌ها کاهش خواهند یافت و رشد اقتصادی، قوی‌تر از همیشه خواهد بود.

رئیس‌جمهور سابق که به‌عنوان یک میلیاردر نام خود را در املاک و مستغلات بر سر زبان‌ها انداخته، خواستار افزایش تعرفه‌ها برای آوردن کارخانه‌های بیش‌تر به ایالات متحده و کاهش مالیات بر ثروتمندان و شرکت‌ها شده و ادعا کرده که این امر منجر به سرمایه‌گذاری بیش‌تر می‌شود.

بحران خاورمیانه

هم ترمپ و هم هریس اصرار دارند که اگر به قدرت برسند، تلاش خواهند کرد که به جنگ غزه پایان دهند. اما مسیری که این دو برای رسیدن به صلح یا آتش‌بس پیشنهاد می‌کنند، بسیار متفاوت است.

دونالد ترمپ دوست نزدیک بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل است؛ کسی که متهم به نسل‌کشی در غزه است. برخی از اعضای کابینه نتانیاهو نیز به صراحت گفته‌اند که «تا نابودی کامل حماس» از آتش‌بس خبری نخواهد بود.

مبانی تئوریک این گروه از سیاستمداران دست راستی اسرائیلی در ارتباط با اقداماتشان در سطح بین‌المللی کاملاً با دیدگاه‌ها و ارزش‌های مورد تأیید دونالد ترامپ همراهی دارد. هر دو گروه از «سیاست هویت» برای رسیدن به اهدافشان بهره می‌برند و معتقدند که برای تأمین امنیت و بازدارندگی باید از قدرت نظامی حداکثر بهره را برد. اما برخی رای‌دهندگان امریکائی از حمایت همه جانبه کشورشان از اسرائیل ناراضی‌اند. کاملاً هریس در تلاش است تا رای این گروه را جلب کند. او اگرچه مانند باقی سیاستمداران رده بالای ایالات متحده، از حامیان سفت و سخت اسرائیل است، اما در طول کارزار انتخاباتی‌اش، به شکل حساب‌شده‌ای هرگز از بنیامین نتانیاهو و دیگر چهره‌های سیاسی این کشور که در قدرت هستند، دفاع نکرد.

هریس می‌گوید که در صورت به قدرت رسیدن تلاش خواهد کرد تا در غزه آتش‌بس اعلام شود؛ درخواستی که تاکنون نتانیاهو به آن جواب رد داده است. اما کمپین هریس می‌گوید که هنوز راه‌های بسیاری برای قانع کردن اسرائیل و رسیدن به آتش‌بس از طریق مذاکره وجود دارد.

در این شرایط، ترامپ یا هریس قبل از این‌که بخواهند به مسائل گوناگون مرتبط با ایران (از جمله برنامه هسته‌ای و برجام) بیردازند، احتمالاً خود را در میانه درگیری نظامی ایران و اسرائیل خواهند دید؛ تنش‌ها که تا امروز به شکل قابل ملاحظه‌ای تحت تأثیر سیاست‌ها و لابی‌های امریکا بوده و هرگونه تغییر در سیاست‌های امریکا در این زمینه، مختصات این تنش را به کلی دگرگون خواهد کرد.

در جریان دو حمله مستقیم و علنی اسرائیل به خاک ایران که بعد از حملات پهپادی و موشکی ایران انجام شدند، دولت امریکا تلاش کرد تا جلوی حملات گسترده‌تر اسرائیل را بگیرد. از این رو، اگر هریس برنده شود، احتمال دارد امریکا همین سیاست را پی بگیرد. اما اگر ترامپ برنده شود، این پیش‌فرض مطرح است که او همانند جو بایدن به نتانیاهو فشار نخواهد آورد.

نتیجه‌گیری

مجموعه فاکت‌هایی از خلال افکارسنجی و برآورد ژرف‌نگرانه کارشناسی جامعه امریکا، نزدیکی آرای دو رقیب و کمی با فاصله برتری خانم هریس با کمتر از دو درصد آرا در مجموع کسب آرای الکتروال کالج را تبیین می‌کند و بنابراین در پرتو این آرایش صحنه، دو سناریو متصور است:

اول: پیروزی خانم هریس با بیش‌ترین آرای هفت ایالت چرخشی و با کسب بیش از ۲۷۰ رای الکتروال کالج.

دوم: دو رقیب با فاصله کمتر از یک درصد، آرای الکتروال کالج را به دست آورند و در نتیجه با رفتار هوجی‌گرایانه ترامپ و با ایجاد تردید در نتایج آرا، زمینه را به سمت تشتت و آشوب مجدد برده و سطح منازعه را به جامعه بکشاند.

سناریوی اول برای ثبت یک مدل جدیدی از پیروزی خارق‌العاده بعد از پیروزی اوباما، دومین پیروزی با دو ویژگی شامل اولین موفقیت در تاریخ روسای جمهوری امریکا برای یک زن و سپس رنگین‌پوست را ثبت می‌کند و سرآغاز تحول دیگری در ساختارهای سنتی امریکا خواهد شد.

بنا به گفته کارشناسان، برنده نهائی رقابت میان کاملاً هریس و دونالد ترامپ ممکن است تا چندین روز پس از پایان رای‌گیری همچنان مشخص نباشد.

همچنین با آغاز شمارش آرا ابتدا ممکن است به‌نظر برسد که یکی از نامزدها پیش‌تاز انتخابات است اما سپس نتیجه آرا با چرخشی ناگهانی به نفع نامزد رقیب تغییر کند و این دقیقاً همان اتفاقی است که در انتخابات ریاست جمهوری

امریکا در سال ۲۰۲۰ افتاد و با پیشتاز شدن دونالد ترامپ به هنگام اعلام نتایج اولیه آراء، برخی از ایالت‌های این کشور یک «سراب قرمز» را تجربه کردند اما سپس با سبقت گرفتن جو بایدن در ایالت‌های دیگر و شکل‌گیری «رویای آبی» برای دموکرات‌ها، تصور جمهوری‌خواهان به سراب تبدیل شد و دونالد ترامپ ادعای نادرست خود مبنی بر تقلب در انتخابات را مطرح کرد.

«ایالت‌های آبی» و «ایالت‌های قرمز»، اصطلاحی در انتخابات امریکا است و به ایالتی «قرمز» اطلاق می‌شود که همواره به حزب جمهوری‌خواه رای داده در حالی که ایالات «آبی» همواره به حزب دموکرات رای می‌دهند. در ایالات به اصطلاح «آبی» که شامل فلوریدا و کارولینای شمالی می‌شود، مقامات شعبه‌های انتخاباتی اجازه دارند تا آرای پستی را پیش از روز انتخابات از پاکت نامه خارج کنند و با بارگذاری آن‌ها در دستگاه شمارش آراء، سرعت شمارش را افزایش دهند.

این در حالی است که ایالاتی همچون پنسیلوانیا و ویسکانسن چنین اجازه‌ای را به مقامات شعب اخذ رای نمی‌دهند؛ اتفاقی که احتمال می‌رود ابتدا به «سراب قرمز» و برتری محسوس جمهوری‌خواهان منجر شود اما سپس ممکن است با شمارش آرای پستی که دموکرات‌ها به آن تمایل بیشتری دارند، تغییر رنگ دهد.

امریکا تا حدی نظیر چنین صحنه‌ای را در سال ۲۰۲۰ پشت سر گذاشت، زمانی که دونالد ترامپ مدعی شد که انتخابات از او دزدیده شده است و سپس در ۶ ژانویه ۲۰۲۱، او در سکوت تماشاگر هجوم هواداران خود به کنگره بود. اکثر جمهوری‌خواهان همچنان با ادعای ترامپ مبنی بر دزدیده شدن آن انتخابات هم نظر هستند.

ترامپ حاضر نیست به وضوح پاسخ دهد که آیا پیروزی کاملاً هریس را در صورت اعلام پیروزی به رسمیت خواهد شناخت یا خیر. هر چند در صورت شکست، انفجار خشونت را رد نمی‌کند. دونالد ترامپ به مجله تایم گفت: «اگر ما برنده نشویم، رویدادها می‌توانند به جهت‌های گوناگون جریان یابند.»

رویترز تقریباً ۳۰۰ مورد خشونت سیاسی را پس از حمله به ساختمان کنگره یادآور شد که ۵۱ مورد آن در سال جاری بوده است. در برخی موارد، مانند دو سوءقصد به ترامپ و تیراندازی به مقر دموکرات‌ها در آریزونا بازتاب گسترده‌ای داشت. برخی دیگر تقریباً نامرئی باقی ماندند، اما ثبت شدند.

این بالاترین افزایش خشونت سیاسی در نیم قرن اخیر در ایالت متحده امریکا است و در فضای بی‌اعتمادی گسترده، حوادث به راحتی می‌توانند ابعاد غیرقابل پیش‌بینی به خود بگیرند. این امر به‌ویژه اغلب در «ایالت‌های چرخشی یا نوسانی» اتفاق می‌افتند، یعنی جاهائی که این یا آن نامزد با حداقل اختلاف برنده می‌شود. ترامپ، البته حامیان خود را رادیکال کرد اما در عین حال، بسیاری از «منتقدان» را که از دموکرات‌ها حمایت می‌کنند و آماده تسویه حساب هستند، تحریک کرد.

رئیس جمهور ایالات متحده امریکا می‌تواند به قانون فدرال تکیه کند که به او اجازه می‌دهد از ارتش و نیروهای گارد ملی در هر ایالت تحت شرایط خاص، از جمله نا آرامی‌های مدنی در مقیاس بزرگ استفاده کند. دونالد ترامپ خواهان قدرت متمرکز قوی است و می‌خواهد که این قدرت در عرصه‌هایی که مدت‌ها خارج از کنترل فدرال باقی مانده‌اند، تعمیم یابد.

جنگ‌طلبی دونالد ترامپ در تظاهرات پس از قتل جورج فلوید آفریقائی-امریکائی در سال ۲۰۲۰ تکیه او بر قدرت را تأیید کرد. از زمانی که از قدرت کنار رفت، گفته است که از پراکنده نکردن نیروها در سراسر کشور متأسف است و در صورت بازگشت به کاخ سفید در انجام این کار تردید نخواهد کرد.

نهایتاً انتخابات امریکا، انتخاب بین بد و بدتر است. هر دو منافع اقتصادی سرمایه‌داری جهانی و در راس همه برتری سیاسی و نظامی امریکا را مدنظر دارند. اما دست‌کم برای جامعه جهانی، دیدن قیافه کاملاً هریس کمی ملایم‌تر نسبت به قیافه خشن دونالد ترامپ با افکار فاشیستی، قابل تحمل‌تر است!

دوشنبه چهاردهم آبان - عقرب - ۱۴۰۳ - چهارم نومبر ۲۰۲۴